

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
AE:PL-45507-58621-HRWWR-20

Petycja

PETYCJA

w sprawie ujednoczenia wykładni § 41 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie Funduszu Sprawiedliwości lub podjęcia działań legislacyjnych mających na celu ujednoczenie wykładni przepisu

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach zwracam się z wnioskiem o zajęcie stanowiska w zakresie stosowania § 41 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej – Funduszu Sprawiedliwości oraz rozważenie działań zmierzających do zapewnienia jednolitego stosowania tego przepisu.

1. Przedmiot analizy

Przedmiotem niniejszej petycji jest wykładnia § 41 ust. 7 rozporządzenia w kontekście dopuszczalności udzielania pomocy postpenitencjarnej osobom nieobjętym okresem przygotowania do życia po zwolnieniu, o którym mowa w art. 164 Kodeksu karnego wykonawczego.

2. Wykładnia językowa

Przepis posługuje się sformułowaniem „może być udzielana”, co wskazuje na jego fakultatywny charakter i konieczność każdorazowej oceny zasadności udzielenia pomocy.

Jednocześnie przepis odsyła do świadczeń określonych w § 39 ust. 1 pkt 3–6 i 9, co przemawia za ograniczonym zakresem jego zastosowania.

3. Wykładnia systemowa

§ 41 ust. 5–6 rozporządzenia, w powiązaniu z art. 164 Kodeksu karnego wykonawczego, określa podstawowy model udzielania pomocy postpenitencjarnej w ramach programu przygotowania do życia po zwolnieniu.

Na tym tle § 41 ust. 7 może być rozumiany jako regulacja uzupełniająca, umożliwiająca zastosowanie wybranych form pomocy również poza tym trybem.

4. Wykładnia celowościowa

Celem pomocy postpenitencjarnej jest wspieranie procesu readaptacji społecznej w sposób adekwatny do indywidualnych potrzeb (§ 41 ust. 1 rozporządzenia).

W tym kontekście istotne jest, aby stosowanie § 41 ust. 7 pozostawało powiązane z oceną celowości oraz realną potrzebą wsparcia w konkretnym przypadku.

5. Praktyka stosowania przepisu

W praktyce stosowania przepisów dostrzegalne są różnice w podejściu do interpretacji § 41 ust. 7, w szczególności w zakresie jego relacji do modelu pomocy wynikającego z art. 164 Kodeksu karnego wykonawczego oraz zakresu dopuszczalnych świadczeń.

Jednocześnie można zaobserwować sytuacje, w których zakres udzielanej pomocy wykracza poza literalne brzmienie tego przepisu lub nie jest z nim wprost powiązany, co może prowadzić do osłabienia jego funkcji jako regulacji uzupełniającej i ograniczającej. Tego rodzaju rozbieżności interpretacyjne mogą mieć znaczenie z punktu widzenia spójności systemu oraz zasad gospodarowania środkami publicznymi.

6. Konsekwencje dla gospodarowania środkami publicznymi

Niejednolita praktyka stosowania przepisu może utrudniać zapewnienie jednolitości działania oraz przejrzystości w zakresie wydatkowania środków publicznych, a także powodować rozbieżności w ocenie prawidłowości podejmowanych decyzji.

7. Wnioski końcowe

1. § 41 ust. 7 ma charakter fakultatywny.
2. Przepis odnosi się do określonego, ograniczonego katalogu świadczeń.
3. Jego stosowanie wymaga każdorazowej oceny celowości.
4. Zasadne jest zapewnienie jednolitej interpretacji tego przepisu w praktyce.

W związku z powyższym zwracam się o zajęcie stanowiska w przedstawionym zakresie oraz rozważenie potrzeby wydania wytycznych lub doprecyzowania przepisów w celu zapewnienia jednolitej praktyki ich stosowania.

Interes publiczny niniejszego wystąpienia jest niepodważalny.

Przedmiot petycji dotyczy zapewnienia jednolitego stosowania prawa oraz prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy postpenitencjarnej.